

Jerzy Połomski, Do zakochania jeden krok

Mijają dni, miesiące, mija rok, prawdziwe życie mija nas o krok
i z tym nam dobrze jest i nie jest, i niby nic nie dzieje się
Świat nam nie wadzi, lecz przez cały czas
coś się gromadzi, coś dojrzewa w nas
co było ledwie nutką rzewną zmienia się w pewnoą
Do zakochania jeden krok, jeden jedyny krok, nic więcej
Do zakochania jeden krok, trzeba go zrobić jak najprędziej
Dopòki się zapala wzrok, dopòki się splatajò
Dopòki kusi nocy mrok do zakochania jeden krok
Do zakochania jeden krok
A potem znowu codzienności kurz i zakochanie też za tobą juą
I znòw to jedno masz ze świata
niezmienną pewność własnych wad
A potem braku zdarzeń masz już dość
i znòw się zamiast marzeń zjawia ktoś
ma imię, adres, kolor włosòw, i już nie sposò